

גיליון מס' 1712 * כי"ט באלול תש"ס * 29 בספטמבר 2000 * כפר הנשיא

**מערכת העלון מברכת את חברינו
ואת בנינו באשר הם
בשנה טובה ומתוקה
שנת אושר ועושר
שנת בריאות והצלחה**

העמוד הפותח

אז, קודם כל נתחיל בכך שהחלטנו, מפאת החגים הבאים עלינו לטובה, להוציא עלון 'דברי' רק בתאריך 20.10 (כלומר, בתאריכים 13.10 ו-20.10 לא יצא עלון). אי לך ובהתאם לזאת, אנו מבקשים להביא את כתבותיכם לתא הדואר של 'דברי', עד יום שני 16.10, בבוקר.

לכבוד השנה החדשה, עלון מורחב במיוחד, שנפתח במאמר מאת קולין בנושא שיוך דירות והקשר עם רשם האגודות - בהחלט חומר למחשבה במהלך ימות החג הארוכים, ואחריו שריטה כותבת בדאגה אמיתית על מצבנו הכלכלי והחברתי ואף מציעה פתרונות אפשריים, ומיד אחריה שרה ד' מספרת לנו מה מתוכנן לשיחה בערב יום כפור. בהמשך, אלישע וו', במכתב מרגש מודה לכל מי שעזר ותמך בבקורים שלו עם הקבוצות השונות, שושנה ש' מספידה את לוח המודעות שצנח לעת זיקנה, טומי ע' משתף אותנו בבעייתיות של ארגון טיולים לזוטיקים, הדסה מודה לצוות התלתונים בשם כל ההורים, נטע שלחה שיר לכבוד ראש השנה ורשימת ספרים חדשים על המדף. את העלון הפעם יחתום תשבץ לחג.

בשמי ובשם המערכת, אני רוצה לאחל לכולנו שנה טובה ונפלאה של שותפות ורצון טוב ושל שיפור מצבנו הכלכלי OVER NIGHT מבלי שנדע מאיפה זה בא
שנה טובה
דליה וצוות המערכת

את הפרורים לעלון הבא יאספו ויכתבו עבורנו שבי וציונה מזרחי.
את כל הרכילות הכי עסיסית, של שבועיים, יש להביא אליהם עד יום ראשון 15.10 בערב.

ימי הולדת

2/10 מעין כהן (נכדה ר. כהן)
לפייד בר דוד

3/10 אודי וולר

- 4/10 יבין בן רשף
- 5/10 זיוה מלינה
מוריה מימרן
- 6/10 דניאלה בלוך (נכדה בן-חיים)
- 7/10 איזק תלם-פוטש
אורן פרלסון
אייל אורן (נכד-ריינס)
עודד כץ
רבקה בלר (נכדה ר. טנא)
יוחאי ג'קסון
אופק בכר (נכדה-קולט)
- 8/10 שריטה סינה
- 9/10 יהונתן יעקב (נכד-ווינטרוב)
עידו גלבוע (נכד ר. כהן)
- 10/10 נעמי רחמני
ספיר לוי (נכדה-סמברה)
- 11/10 עידן כרם
נוח תלם (נכד)
יואב עדר
אהוד המאירי
- 12/10 אבלין וולאך
- 13/10 בני פורסטר
עירית ינטיס
רביב מרקוסון
- 14/10 דוד ריפקינד
סלה לוין (נכדה)
- 15/10 רענן טנא
רז מעין
דישון בלאגורי
- 16/10 גדעון לוי
- 17/10 אבנר מרום
עמית שובל
- 18/10 נור גלבוע (נכד ר. כהן)
עדי בוסקילה
נטלי קאי בן-נתן (נכדה)
- 19/10 לילך אשתר
- 20/10 ג'אק גולן

21/10 נמרוד אשכנזי (נכד מ. קנדל)

ימי נישואין

2/10 בוני מילר ויגאל בן-חיים
קורין ותמיר שפרונג

3/10 ג'נט ואמיר נמנוב

5/10 נטשה ושחר כמרן

10/10 רחל ואילן הינת

11/10 קרול וגרשון שרק

14/10 נעמי ופרק כהן

17/10 מרים וברוך כהן

18/10 צפורה ושאול סמברה
מיכל ואיתמר עדר
ג'וני ותום רייפין

פרורים מן השולחן

ושוב, מסיבות טכניות, לא כתבו לנו את ה'פרורים', אז אספתי מעט והרי לכם:
המרכז הציבורי שופץ קלות ובעיקר נוקה ע"י צוות אולפניסטים וחברים צעירים, בהדרכתה
ובארגונה המצוין של שושנה שרקי.
המקום מבהיק לכבוד החג ויש צורך לקבוע שגרת נקיון ע"י אנשים קבועים.

ריצ'רד הגן וחבר עזריו, עוברים על פני כל הקיבוץ ומוזמים ומנקים לאורך הכבישים
והמדרכות.

האולימפיאדה בעיצומה. בינתיים, בשעת כתיבת שורות אלו, טרם זכינו במדליה (לא
בוסקילה), אבל יש עוד סיכוי. אולי בזמן קריאת שורות אלו, השייטים שלנו הביאו לנו
קצת נחת

בחדר העיבוד במפעל - מחליפים רצפה.

הארכיטקט היה היום - יום ג' - בתלתונים ומקדם את מיזוגם, בתקווה שהמיזוג יעשה
באוקטובר.

ילדי המשק מסתובבים בימים אלו עם ברכת לשנה החדשה. איזה כיף לראות אותם מסתובבים
כך, עם חיוכים ומלאי מרץ ואווה על כרטיסי הברכה שהכינו וכמובן שבעקבות זה, הלוחות
בענפים מתמלאים.

המלונן עשו ארוחת ערב בפארק לעובדי - O.T.I מפעל בצח"ר, שבו עובדות דני ל' ועידית פ'. היה טעים?

אז זהו זה להפעם - שתהיה לכם שבת שלום, חגים שמחים, צום קל ונתראה על גבי העלון ב-20.10.

דורית בסו

פרשנות כלכלית

קולין פרימוסט

העברת דירות וקרקע לבעלות החברים:

שריטה ואנוכי השתתפנו במפגש עדכון על עבודתה של הוועדה המיוחדת המטפלת בהעברת הבעלות על דירות וקרקע לחברים, שנערך באילת השחר. הוקם צוות אזורי המייצג 21 קיבוצים מתוך 26 בגליל העליון, המעונינים לבחון את הנושא, והוא מטפל בו במישור האזורי (שריטה חברה בצוות).

הצד החוקי

מבחינה חוקית דרוש שינוי בתקנון של כל קיבוץ, כך שההגדרה "בעלות הכלל על הקניין" לא תכלול את דירות החברים. רשם האגודות כבר הבהיר, שאם התנועות פונות אליו בעניין לא תהיה לו כל התנגדות לשינוי זה, ולא תהיה פגיעה בסיווג "קיבוץ" (לדעתו צעד כזה רק יחזק את הקיבוצים בכך שיצור קשר חזק יותר בין החברים ליישובם).

החלטת מינהל מקרקעי ישראל מס' 751 מאפשרת העברת הקרקע של הבתים לחברים לפי מספר תנאים פשוטים:

החלטה עקרונית באסיפה לשינוי התקנון.

גודל הדירה מוגבל ל-160 מ"ר.

העברת הבית עם הקרקע באופן שוויוני (כולל גורם הוותק).

תשלום דמי חכירה רק עם מכירת הבית.

"היום הקובע" מבחינת הזכויות על הבית תלוי בהחלטת האסיפה.

המינהל מוכן לשלם את ההוצאות של תכנון הפרצלציה (חלוקת הקרקע למגרשים) בקיבוץ.

המלצת התק"ם

על כל קיבוץ לבחור בין 3 אופציות:

העברת בעלות הקרקע והבית ישירות לחבר - הסכם ישיר בין המינהל ובין כל חבר.

הבעלות נשארת בידי הקיבוץ - הקיבוץ חותם על הסכם עם כל חבר על זכותו לחכור את הבית ל-49 או 98 שנים. הסכם זה חוקי לחלוטין ומחייב את הקיבוץ והחבר יכול למכור ולהוריש את זכויותיו בהתאם להסכם.

להעביר את הבעלות על הדירות והקרקע לתאגיד חדש ולחלק את הבעלות של התאגיד בין החברים.

הערות נוספות של הוועדה

יש להניח שברוב הקיבוצים העברת בעלות הבית תהיה במקום דמי עזיבה. קיבוץ עשיר יכול לתת גם זה וגם זה (רשם האגודות התנה את הסכמתו למהלך בוותר על דמי העזיבה). לקיבוצים רבים השכרת הדירות של העזבים מהווה מקור לתשלום דמי העזיבה. יש לדאוג לחלוקה שוויונית כולל אלמנט הוותק. ישנה אפשרות לתת קצת יותר קרקע לדירות הקטנות מהממוצע.

לאחר העברת הבעלות, החבר יהיה רשאי לקחת משכנתא מהבנק על הדירה ואז יהיה לו מימון לצרכים המיוחדים שלו או של משפחתו.

על הבנקים לשחרר את השעבודים על הבתים. ההערכה הכללית היא, שהבנקים יסכימו בסופו של דבר, מכיוון שהישארות החברים בקיבוץ היא גם האינטרס שלהם.

בעיות וסוגיות לפתרון

"היום הקובע" - על האסיפה להחליט מאיזה יום קובעים, שכל מי שהינו חבר באותו יום משתתף בחלוקת הדירות. ייתכן שכדאי לקבוע תאריך מוקדם להשתייכות ואז החברים מרגישים מיד שמובטחות להם זכויות, אפילו אם הביצוע עצמו יידחה לשנתיים שלוש. מצד שני, במצב הזה צריכים לדאוג למיגון סביר לטיפול בחברים חדשים או בקליטת בנים.

דחיפות העניין

כרגע לחברים אין זכויות על הבתים. כאשר נפטר חבר הוא אינו מוריש את הדירה למשפחתו. החלטת 751 היא החלטה סבירה ודי נדיבה. אך בעתיד יתכנו שינויים לרעתנו. כרגע ישנו קונסנזוס רחב מאוד בין אלה המטפלים בענייני קרקעות במדינה, שמגיע לחברי הקיבוצים מלוא זכויות הקניין על הבתים בהם גרו במשך עשרות בשנים. עם הקמת שכונת קהילתיות בקיבוצים, יש חשיבות לעובדה שוותיקי היישוב המוגדל יהיו בעלי זכויות בקרקע ולא רק המשתכנים החדשים!

נזכור את יקירנו

ח' בתשרי תשכ"ו (1975) - גב' רוז מסר
 י"א בתשרי תש"ב (1959) - אסתר סינה
 י"ד בתשרי תשמ"ד (1983) - גב' מרגה גרונברג
 ט"ז בתשרי תשל"ח (1977) - ארנון וטרמן
 ט"ז בתשרי תשנ"ג (1992) - גב' קלרה סטריקובסקי
 ט"ז בתשרי תשנ"ד (1993) - נורברט כהן
 י"ז בתשרי תשל"ח (1977) - מר יצחק סטריקובסקי
 י"ז בתשרי תשמ"ו (1985) - חיים גלעדי
 י"ט בתשרי תשל"ו (1975) - גב' רות סטיל
 כ"ב בתשרי תש"ח (1948) - ליאון לייטמן

העברת אחריות מקסימלית לחבר.

בימים האחרונים קראנו בעיתונות הציבורית על עוני בקיבוצים. שליש מהקיבוצים נמצאים מתחת לקו העוני - זאת אומרת ההכנסה החדשים של חבריה נמוכה מסכום מסוים המוגדר על פי המחלקה לסטטיסטיקה הממשלתית. העיתונות הקיבוצית ומזכירי התנועות מחזקים ממצא זה ומודים כי הוא אמיתי וכי עלינו להתמודד עם העובדה שיצירת הפאר (אחת מהן) של מדינת ישראל אינה מושלמת. ביותר מידי מקרים חברים נאמנים ומשקיעים לא הצליחו לפרנס את עצמם.

העיתונות הקיבוצית פחות הבליטה את הגילוי שהקיבוצים המעטים שעשו את הצעד הגורלי ושינו את אורחות חייהם גילו כוחות חדשים ובתוך זמן קצר התחילו לצמוח לפחות מבחינה כלכלית.

אני מסתובבת בין קיבוצים, שומעת את חבריהם וכולם אומרים אותו הדבר. תנו לחבר עצמאות על פרנסתו, תנו לו את הכלים (קריא - שיטת התגמול הנכונה) ופני הקיבוץ ישתנו.

אנחנו בכפר הנשיא, עשינו בקושי ובדמעות שינוי מסוים לכיוון הזה "התקציב המשולב", בחרנו במודל זה כי חשבנו שהוא הרך ביותר ויהיה יותר קל לחברים לקבל אותו, וכך היה. אבל השינוי האמיתי לא קרה.

חברים לא התדפקו על הדלתות למצוא עבודה יותר רווחית, ולא פראו גדרות כדי להתפרנס יותר טוב. מצאנו דרך לתת לחבר יותר כסף בכיסו, והיתרות בתקציב האישי מעידות על כך שהרבה כסף עובר לתקציב האישי של החבר.

אבל הקהילה נשארה אחראית כמעט על כל התחומים: הבריאות והחינוך כמעט אבסולוטי מזון 50% - ללא האמצעים הנדרשים לעל זה.

חברים יקרים (באמת יקרים!) לא פתרנו את הבעיה הכלכלית של הקהילה ולא פתרנו את בעיית העצמאות וחופש הבחירה של החבר. כצעד ראשון של ניסיון, זה היה בסדר - אבל אם לא נעלה דרגה ונעשה את הצעדים הנוספים - העברת אחריות מקסימלית לחבר ונתינת אחריות לקהילה על תחומים מוגדרים מסוימים בלבד, כפר הנשיא יקרוס ואנו נשב ונבכה על חלב שנשפך.

יתכן שאנו צריכים להגיע לשני מודלים משולבים - הפנסיונרים יישארו במודל הקיים. בעלי יכולת או גיל התפרנסות יהיו עם מודל דיפרנציאלי מלא, בו החבר מקבל את משכורתו ומשלם מיסים לקהילה לפי גובה משכורתו, עבור הדברים שהאסיפה מחליטה שהם יישארו בניהול הקהילה.

בצורה זו חברים מבוגרים שלא מעונינים להתמודד עם התנהלות אישית חדשה פטורים מהדרישות הנ"ל בזמן שחברים צעירים יותר שרואים את החיים קצת אחרת יוכלו לבנות את חייהם בהתאם לראונם.

כל זה מבלי לשכוח את החברים שמסיבות שונות יש צורך ברשת בטחון עבורם.

המצב הכלכלי שלנו לא יאפשר בעתיד הקרוב להעביר לקהילה רווחים - זאת אומרת שיהיה עלינו לחיות ממשכורת בלבד (לפנסיונרים העסק ימשיך להעביר "פנסיה תקציבית" באותה מחויבות של משכורת).

אם נמשיך להיות במצב של היום - ממשכורת בלבד, יהיה עלינו לעשות צמצומים דרסטיים בהוצאות - לא רק בכלליות אלא בכל התחומים.

בעיני התפקיד של הקהילה זה להבטיח שחברים יקבלו את השירותים הנדרשים להם בצורה הטובה ביותר - לאו דווקא שהקהילה תשלם עבור שירותים אלה: החבר ישלם על דברים החשובים לו.

חובת בעלי התפקידים היא ללמוד את כל מקורות התקציב האפשריים: מועצה, ממשלה ועוד. לפקח על רמת השירות הניתנת לחבר ובסוף לחשוב ולהציע פתרונות חדשים לדרישות קיימות. במקום זה, בעלי התפקידים עסוקים כל הזמן בחיפוש "דרכים לא לתת", כיוון שאין כסף ואז כולם מתוסכלים ולא מרוצים.

אני כותבת שורות אלה מתוך דאגה אמיתית - ואני משוכנעת שרוב החברים רואים את התמונה בדיוק כמוני, כשהם יודעים שנשארו בחצי הדרך והסכנה גדולה. אבל קשה להאבק והדחף נחלש אחרי החוויה הקשה של השנתיים האחרונות.

אין ברירה חברים, ההגיון לא יצח בעצמו גם הוא צריך חיילים, עלינו להתייצב פעם נוספת לתקן את העיוותים של השיטה שבחרנו בה לניסיון של שנתיים בלבד - ולהגיע למודל תקציבי נקי וברור שיאפשר לכל אחד מאתנו לדעת מה הוא / היא עושה ומה הוא מקבל/ת ולא יותר לשמוע את החברה שאומרת "אני מסרתי 80% מהמשכורת שלי לכן הקיבוץ חייב לי". הקיבוץ חייב לכולנו התייחסות וכבוד ולהיות לצדנו במצבים קשים, לא תשלום עבור הוצאות לא מבוקרות ולא מתאימות ליכולת הפרנסה של החברה.

על כל אחד מאתנו לעשות חשבון נפש (פרטי) מה הוא יכול להרשות לעצמו ולא כי אין יותר אפשרות כזאת - מה הקיבוץ ייתן לו.

היה מי שאמר - "התכונה הבסיסית של כל אדם לדאוג לקיומו ולקיום משפחתו התמונה בקיבוץ" (ציטוט מהדף הירוק האחרון).
 כדאי לנו כמה שיותר מהר לשנות כיוון - אנו חייבים לעצמנו לפחות את זה. לקחת בחזרה את השרביט, ולדאוג כל אחד למשפחתו, לנהל את עניניו בעצמו, ולהשאיר לקהילה את חובותיה המוניציפליים והחברתיים האמיתיים.

דבר נוסף: אל תתנו רק למתנגדים להגיב - מותר למסכימים לפחות להרים טלפון.

שריטה.

בית כפר הנשיא משתתף בצערם של שמחה ארנולד ובני המשפחה עם מות האחות בירושליים

ערב יום כיפור - שיחת חברים

השנה נחרוג ממנהגנו, ונקיים שיחה פנימית (בלי השתתפותם של אנשי מצפה נטופה) בערב יום-כיפור. במסגרת העיקרון "חשבון נפש", הקשור ליום-כיפור, ננסה לברר כמה שאלות בסיסיות בקשר לקיומנו כחברה. אין הרבה הזדמנויות לדבר ביחד, מחוץ למסגרת של ועדות, מועצה או אספה, ולכן יום כיפור נותן לנו הזדמנות למפגש. לא שומעים את ה"אני מאמין" של האנשים שאנחנו גרים על-ידם, ושחיינו עדיין מחוברים אלה באלה. מה אנחנו רוצים? האם רוצים שיהיה טוב לכולם, והאם יש הרגשת אחריות לגורל חברינו? האם למושג "צדק חברתי" יש משמעות בשבילנו? האם נוכל להמשיך לחיות אחד כל כך קרוב לשני כשהיו פערים הולכים וגדלים בינינו? מה קושר בינינו? אלה השאלות שארצה להציג לחברים. יהיו כמה "פותרים", אך החברים מוזמנים לבוא ולהשמיע את ה"אני מאמין" שלהם לגבי עתידנו - המשותף או המפורד. מי שמעונין להיות בין הפותרים מוזמן לפנות אלי.

אני קוראת לחברים לבוא להשתתף בשיחה. לא יהיה מקום לדיבור על "ממסד" ו"חברים מן השורה". הכוונה היא להגיע לשיחה חברתית רחבה, ברמה רעיונית, ולא אישית.

שרה דבולט

מכתב לכולנו

לכל חברי כפר הנשיא,

זה זמן אני מתכוון לכתוב מכתב ולהשמיע קול (בערך 11 שנים, כלומר מאז שעזבתי), ולאחרונה ניתנה לי ההזדמנות לכך.

חלקכם יודעים שאת מחייתי אני עושה מהדרכת קבוצות. לפני כשבוע סיימתי את הדרכות הקיץ (כ-4 קבוצות, ועוד אי אלו חלטורות). הקבוצות חזרו לארה"ב, ההערכות בוצעו, הסיכומים יצאו וכל ההוצאות וההכנסות חושבו. כשחזרתי הביתה לאחר היעדרות של חודשיים וחצי, גיליתי לתדהמתי שהקיץ כמעט נגמר, ואני כלל לא שמתי לב שהוא היה.

היה קיץ מוצלח במיוחד, התגובות היו מאד חיוביות, וטוב שכך. כשמשפחה ממוצעת מוציאה על טיול כזה כ-\$15,000 (טיסות, בתי מלון, כניסה לאתרים ועוד) אנחנו חייבים לספק את הסחורה.

שתיים מהקבוצות האלה שהו בכפר הנשיא חמישה ימים כל אחת. בזמן הזה הקיבוץ שימש לנו לא רק אכסניה נעימה ואוהבת, אלא גם ב"ס שבו הם למדו על הקהילה הקיבוצית והתמורות שחלו בה מיום היווסדה ועד היום. וחשוב מכל - מפגש אישי עם אנשי המקום, בצורה של משפחות מארחות.

החוויה היתה בלתי נשכחת. החום הקהילתי, המרחבים, האינטראקציה הבין-אישית במדרכות המשק, תחושת החופש של הילדים, המפגש עם כל כך הרבה אומנים ויוצרים, ובכלל, האנרגיה אותה לא הם ולא אני הצלחנו לבטא במילים - כל אלה הותירו בהם רושם עז.

לא מכרנו "לוקשים", גם לו רצינו לא יכולנו - טומי עמית בסיוור/הרצאה היטיב לתאר את החזון ושברו, והמפגש עם המשפחות היה כן ופתוח.

ביום האחרון לביקור של הקבוצה הראשונה נפוצה בחדר-האוכל הידיעה המרה על מותו של מיכאל כהן ז"ל. חברי הקבוצה שכמובן לא הכירו אותו, בכל זאת הרגישו כבר כל כך שייכים, שאלו אם יוכלו להשתתף בהלוויה. אמרתי להם שלא, אבל אוכל להביע בשמם את תנחומיהם וצערם לקהילה ולמשפחה! אני חושב שהם קלטו את ההלם והכאב העמוק שאני חשתי, ואת האווירה הקשה שבן רגע מלאה את חלל חדר האוכל. בדרך דומה הם שאלו אותי הרבה על אותו מייקל, והבנתי פתאום שבקיבוץ כמו כפר הנשיא, די בחמישה ימים בלבד כדי לחוש תחושת שייכות שכזו.

אנשים רבים היו שותפים להצלחה של התכנית ולהם רצינו להודות:

בראש ובראשונה לאלינועה. אלינועה עבדה מאד קשה על מנת לוודא שהכל מתקיים לשביעות רצוננו. היא היתה זמינה לנו 24 שעות ביממה, ואנו ידענו לנצל זאת. היא קבלה את פני המשפחות בחן ובהומור, ענתה על כל שאלה, ומילאה כל בקשה שהייתה להם. היא דאגה לכל מזגן שהתקלקל, ווידאה שהאוכל יהיה תמיד חם וטרי, גם כשאחרנו, ועוד ועוד. (אני קצת חושש מיותר מדי סופרלטיבים שיוזילו את התודה כולה, ובכל זאת מגיע לה שאתאמץ קצת). השורה התחתונה היא שקבלנו מאלינועה ליווי מקצועי, אכפתי ונעים במיוחד.

קורין, שאת רוב העבודה עשתה מאחורי הקלעים והטיטולים - איתה תאמנו, ארגנו, תכננו, תקצבנו ובסוף ביצענו. את חופשת הלידה צמצמנו לה למינימום ההכרחי. תודה גם לשאר הצוות בלינה הכפרית.

למשפחות המארחות - על המפגש לכוס קפה ועוגה, על האירוח בבתיים, על השתתפותכם בארוחת הערב בבריכה, על המפגשים הנוספים שיזמתם אתם. אני מאד לא משוכנע שאתם מעריכים את התרומה שלכם לחוויה של הקבוצה! עבורכם זה אולי עניין של מה בכך, עבור המשפחות זה גבל לא אחת בטרנספורמציה של ממש.

אנחנו לא מאמינים במפגש עם ארץ ישראל דרך חלון האוטובוס, לכן חרטנו על דגלנו את המפגש האנושי, וזה בדיוק מה שקרה. שם. תודה תודה!

לתרצה קולט על הקידוש בערבי שבת ועל התפילות הנעימות בשבת בבוקר. תודה גם למתפללים הקבועים במניין הרפורמי על הכנסת האורחים ועל הסכמתכם לשתף את הקבוצות בתפילותיכם. חלק מהמניין הזמין אחר-כך חברים מהקבוצה להעמקת המפגש. תודה!

לטומי עמית על ההרצאות המאלפות (אחד המשתתפים אמר לי בתום הסיור של טומי, שהפעילות הזו לבד הייתה שווה את כל הטיול לארץ), ועל המשך יצירת מודל בית-הכנסת. לאיציק ולנעמה, ובהמשך לאלעד, על הסיור לילדים במשק הילדים, ועל שניתן לי להביא את המעונינים בכך לחליבת העזים ב-6.00 בבוקר (אני מקווה שהעזים התאושו ומוסיפות לתת חלב למרות ועל אף החליבה שלנו).

לצוות חדר-האוכל, לצוות המכבסה והמחסן, ולצוות הבריכה, שנתנו לנו תחושה שאנו אורחים רציים בביתכם. לכל החברים שהסבירו פנים, שאמרו שלום, ששאלו לשלומי, שלא ידעו שכבר שנתיים אנחנו חזרה בארץ - וכעת יודעים.

ולסיום תודה תודה תודה על שהכשרתם את המטבח. אני יודע שיש הרבה מתנגדים וכועסים, ועצוב לי שאנו חיים במציאות שבה צעד כזה מורגש ככפיה דתית - שהרי לא כך אני רואה את פני המסורת. ובכל זאת תודה.

נתראה בוודאי שוב לפני הקיץ הבא, כששוב נתדפק על דלתותיכם בבקשה לארח. עד אז, קבלו את תודתי בשם:
קהילת סיאטל
קהילת מטרו ווסט - ניו-ג'רזי
פרוייקט אורן בשיתוף עם התק"ם (Kibbutz Family Advanture)

בברכה, **אלישע וולפין**

בקשה

כפי שכולכם ראייתם והרחתם - כל השטח מתחת חדר האוכל, נצבע ונוקה יסודית, העמודים נצבעו והכל בניצוחה האדיבה של שושנה שרקי (תודה!).
ועכשיו - אנו מבקשים:

1. להחנות את האופניים אך ורק במקומות המיועדים לכך - המעמדים שלהם. אין להחנותם על העמודים או מסביב להם.
2. בעלי הכלבים - מסביב לעמודים, פוזר חומר המיועד להרחיק כלבים. אנו מבקשים מכם לדאוג שכלביכם לא יסתובבו שם, כל נזק שיגרם כתוצאה מכך, יהיה על אחריות בעל הכלב!!

אלק ולן - מינהל ומשק

לוח מודעות

ובכן, הלוח המקומי הגדול על חלון הספרייה ששירת אותנו המון שנים, שבק חיים. ראינו עליו, הזמנות לאסיפות, לישיבות, ראינו עליו מודעות על שמחות ומודעות על אבל, לידות, חתונות ואירועים מקומיים ואזוריים. הלוח כאמור איננו עוד. פגעי הזמן והמים שירדו עליו במשך השנים ממרצפות המטבח פשוט גרמו לו להירקב.

תם ונשלם עוד פרק של פריט היסטורי מתוך חי" הקיבוץ הזה. אבל, לא להצטער.

עומדים לרשותנו המון לוחות מודעות.

1. משני צידי חדר האוכל, ליד כל כניסה ישנו לוח מודעות ענק ועמוס במודעות על אירועים, הזמנות, הצעות לחוגים ולטיולים.
2. הלוח ב"חדר ישיבות" (בין חדר העיון והספרייה) למודעות תרבות, סרטים ומופעים באזור.
3. לוח נוסף, ב"חדר ישיבות" יהיה לוח מודעות "דרושים" להצעות ומכרזים לעבודה במשק ומחוצה לו.
4. על הלוח של חלון הנהלת החשבונות תראו את המודעות הרשמיות יותר בנושאי קהילה ומשק, כגון: מועדי אסיפות, מועצת חברים, קלפי, לידות, שמחות ואבל.
5. מכרזים לרכיז וועדות וחברים בהם ומיני תפקידים שונים. וכמובן הלוח האלקטרוני שמעדכן יום, יום, מספר פעמים ביום לשירותכם, לדעתי אפשר לנצל אותו הרבה יותר, בעדכון על הנעשה בכפר.

בברכת חג שמח ושנה טובה.

שושנה שרקי.

מה קרה, או מה יקרה?

במשך השנים האחרונות, קיימנו מספר טיולים לאוכלוסיה המבוגרת, ונדמה לי - עם סיכון שהנחתום מעיד על עיסתו - שהטיולים היו מהנים ומוצלחים. הכנת טיול, אם יצליח, דורשת השקעת מאמץ בלתי מבוטל, בעיקר מאמצייה של הליון. היתה הפסקה ארוכה בקיום הטיולים בעיקר בגלל מצב בריאותה של הליון ובאותו הזמן קיבלתי הרבה פניות בנוסח: נו! מתי נטייל שוב?

עד שיפתחו הגבולות לסוריה וללבנון, יש מגבלה רצינית למספר המסלולים בני יום אחד שאפשר לתכנן מנקודת המוצא שלנו, היא כפר הנשיא. נדמה לי שדי מיצינו את האפשרויות אז הצענו ביקור שני באזור תפן, אחרי שש או שבע שנים, והנה החברים אומרים: כבר היינו. אחרי התלבטות ואחרי המאמצים, נאלצנו לבסוף לבטל את הטיול מחוסר משתתפים, וחבל. אבל מה הלאה?

טבעי הוא שעם השנים, קהל המטיילים משתנה. לחלק אין הכוח או העזר לצאת אפילו כאשר אנו משתדלים להתאים את המסלול לגיל ולכושר המטיילים. חלק נושרים לחלוטין והיתר מהססים לגבי כל הצעה שאנו מציעים. לעומת זאת, קבוצה שלמה של מתבגרים חדשים, שכנו פעם גרעין ה', הם, הם המועמדים החדשים להצטרף, גם אם אינם מבליים את רוב ימיהם בבית הזהב. אתם מוזמנים!!

הרבה זמן אנו גם חושבים על טיול בן יומיים עם לינה. זה כולל קשיים מסוימים לגבי כמה אנשים, אבל מרחיב את אפשרויות המסלולים במאות אחוזים. תמנה, שהיא עוסקת בנושא זה בקיבוציה, נען (שם הוותיקים הם בני 80++), הציעה את עזרתה גם בתכנון וגם בהדרכה. אז מה אתה אומרים? בכל מקרה, הפעילות הבאה תהיה רק בדצמבר ועד אז, תאזרו כוח ובואו לטייל!!

בברכת שנה טובה - **טומי**

תודה ושוב תודה

הכל מתחיל כשלושה שבועות לפני תחילת החופש הגדול - בתא הדואר מונח כלאחר כבוד גדול, דף נייר ובו ריבועים של ימי קסם והרפתקאות, כל ריבוע והתאריך שלו - כך שניתנת לנו ההורים ההזדמנות לתכנן את הקיץ מראש, בכל ריבוע טמון אושר וציפיה דרוכה, הפתעות וים כוונות טובות. כל הדף כולו הוא מרשם בדוק של הבטחות מפתות וקיומן המלא, כשגולת הכותרת "המחנן". במשך 3 שבועות הדף עובר שימוש יום יומי ונלמד בעל פה, כך שאם נעיר את הילד באמצע הלילה ונשאל מה קורה ב-15 לחודש - תהיו בטוחים שאם אתם לא זוכרים (ההורים) - הילד יודע! זהו הנייר הכי משמעותי שמתקבל אצלנו בתא הדואר במשך השנה כולה. מישהו זוכר מה נכתב בדפי המידע מתאריך 9.8? לא, אבל את תאריכי החופש, כולנו זוכרים כי זהו זכרון נפלא ומופלא ורצוי לזכור לשם שינוי.

איך זה יתכן שבכל שנה מתחילים מחדש? הרי עשינו את כל הדברים האלה בשנה שעברה ועברה? איך אתם מצליחים להלהיב מחדש ולפתות אותם בכל פעם מחדש? זהו נס בעיני ובעיני כולנו - את נס מעין, ואתם הנפלאות כל שותפיך לעשייה, כי הרי לתכנן זה דבר אחד, ולבצע במסירות, באהבה, בסבלנות ובהצלחה זה דבר אחר - וזה כבר ברור לכולנו שרק אתם יכולים. וכולנו תקווה שעוד הזרוע נטויה.

נשתדל לא להיות נודניקים, נבטיח לשתף פעולה, נתמוך בילדינו ובך מעין ונלך אחריך עד סוף העולם.

כמעין המתגבר

כטל רך ומרכך

כעיינות מים טובים וזכים

כגל ששוטף ומרים גבוה

נישא אתכם על כפיים

ונריע ונריע.

הדסה - בשם הורי התלתון הבוגר

פינת ההודעות

לבעלי כלבים רציניים

פרוטלין: חומר מעולה נגד קרציות וטיפולים אחרים.

1. בריסוס 100 סמ"ק (חדש) = 73 ש"ח.

2. אמפולות 2 = 80 ש"ח.

מומלץ מאוד. **משפחת בר-דוד**

שאטו פרלסון - מסעדת המרפסת

ביום ב' השבוע - 2.10 בין השעות 19:00-20:00, מוסיפים לארוחה הצמחונית לכבוד ראש השנה במסעדת המרפסת של משפחת פרלסון:

תהיינה טעימות גבינה ויין (תוצרת בית), תפוח ואגוז בדבש, מבחר מרקים, קישים, פסטות וקינוחים - הכל במחירים עממיים.

נא להזמין מקומות מראש.

בתאבון ולהתראות - **גי'סון ורג'י**

מהמועדון

אני רוצה להודות לחברים ולמתנדבים שדאגו לשטוף את הספל ולסדר את המועדון בליל שבת. חן, חן ושנה טובה.

בת-שבע

מהמרפאה

אני בחופש בין התאריכים 21.10-3. רוב הסיכויים שתהיה לי מחליפה לשעות ספורות ביום. אנא התאזרו בסבלנות על עיכובים, ונסו לעזור לאות לעבור את התקופה הזו בצורה החלקה ביותר.

מודה מראש - **דורית**

רנטגן - קופ"ח רקתי - טבריה בחול המועד סוכות, מכון הרנטגן עובד רק בשעות הבוקר:
08:00 עד 12:30. בתאריכים 17-18.0, המכון סגור.

שיר בחרוזים לכבוד השנה החדשה

הלו! הלו!

לכל החברים -
כן שנה חדשה אנחנו מתחילים

שלא נשב ורק נדאג
אחד על השני - לא נצאק

שנחיה ביחד עם הרבה סבלנות
אז נצלח במעשינו - פשוט!

הכסף לא צריך לכוון אותנו
אבל כן עלינו להבין לאן הגענו

קשר בין הנהלה וחברה צריך להיות טוב
ועל עתידנו - ביחד נוכל לחשוב

שנה טובה לכל החברים
בתקווה שנרגיש שמסתדרים.

חג שמח - **נטע**

תודה

לכל החברות, החברים והמנחמים, למשתתפים בתפילה, למי שהביא ולמי שהכין, למי שישב
איתנו ולמי שהתקשר, אין כמו הבית שלנו בהענקת תמיכה ועזרה.
מקרב לב אני מודה לכם בשם בנותיי, בשם אימי ובשמי.

שמחה

"**Digi Divrei**" - The voice of the village (digital version)

מברכת את כל חברי 'כפר הנשיא המורחבת'
בשנה טובה....טובה מאד..... הכי טובה שיש!

Yes, we still have a voice and would like you to hear it and to hear from you too! Please write / respond / complain and otherwise abuse us (just kidding)

Keep in touch. Remember you are part of this community!

David Ellman: dellman@kfar-hanassi.org.il

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!

www.kfar-hanassi.org.il/telcomm/ בואו לבקר ב.....

"I think therefore I'm dangerous"
